

Vår vän Peter Warzynski vid Leicester Mercury tillbringade åtta dagar ihop med folk från University Of Leicester, i det arbete som ledde fram till avslöjandet att det skelett som hittats under en parkering i Leicester, faktiskt tillhör

Kung Richard III

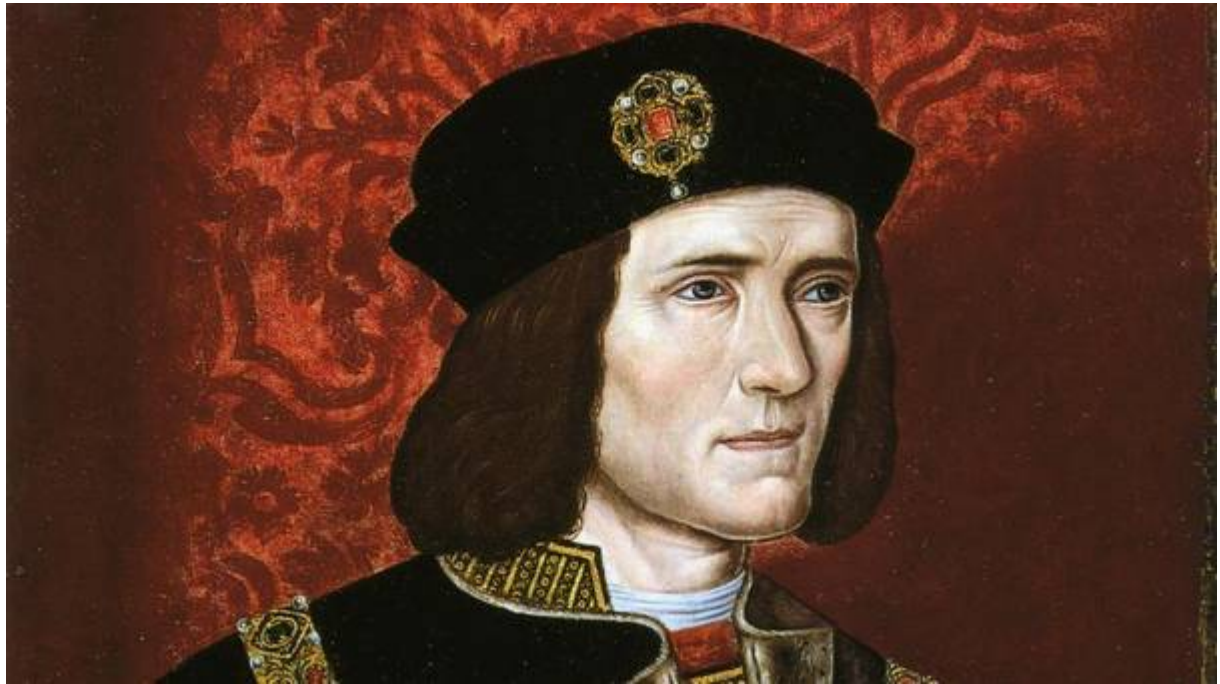
Till vänster skelettet och till höger en rekonstruktion av hur Kung Richard III såg ut.

” Ladies and Gentlemen, it is the academic conclusion of the University of Leicester that the individual exhumed at Grey Friars, Leicester, in August, 2012, is indeed Richard III, the last Plantagenet King of England”. Så inledde arkeologen Richard Buckley presskonferensen på University of Leicester, när han presenterade de vetenskapliga bevis som ligger till grund för den häpnadsväckande slutsatsen. Inför 140 journalister, kameror och fotografer från hela världen kunde han lägga fram de avgörande bevisen till ett efterlängtat besked. Länges hade man trott att det skelett man hittat tillhörde en kvinna, men nu hade man tack vare en teknik som ”uppfanns” på University of Leicester, faktiskt konstaterat att benresterna var Kung Richard III, och ingen annan. Tekniken man utvecklat vid universitetet är känd som ”DNA fingerprinting”. Det vill säga att man via DNA, det kemiska ämne som bär den genetiska informationen i varje känd organism (ett genetiskt fingeravtryck), kan jämföra individer och utröna om de är släkt med varandra. Man avslutade presskonferensen med att påpeka just detta: *”this is the university that gave the world DNA fingerprinting; now this is the university that has discovered King Richard III”.*

Till vänster bild från presskonferensen, till höger Peter Warzynski.

Kung Richard III föddes 2 oktober 1452 och dog 22 augusti 1485, han var kung över England 1483–1485. Han blev den siste kungen av "Huset York". Efter brodern kung Edvard IV:s död, var Richard förmyndare åt broderns son, Edvard V, innan han spärrade in den unge kungen och hans bror Richard i Towern och grep kronan själv. Han kröntes 6 juli 1483 och efter ett uppror mot honom, dog han i slaget vid Bosworth Field som den siste engelske kung som dött i strid, då han mötte Henry Tudor, earl av Richmond (senare kung Henrik VII).

Richard föddes på Fotheringay Castle, som tredje son till Richard Plantagenet, hertig av York och hans fru Cecily Neville. Han var bara ett barn när hans far dog i slaget vid Wakefield, Richard togs då omhand av Richard Neville, earl av Warwick. Då Richard befann sig på Warwicks gods träffade han Anne, som han senare skulle gifta sig med. Richard och Anne fick ett barn, sonen Edvard Plantagenet, som bara blev 11 år gammal.

Under sin broders regeringstid var Richard lojal och visade sig skicklig som befälhavare, han belönades med titeln hertig av Gloucester och blev den rikaste och mäktigaste adelsmannen i England. Vid kung Edvard IV:s död i april 1483 var hans söner (Richards brorsöner), Edvard och Richard 12 respektive 9 år gamla, de nästa i successionsordningen. Richard utsågs till protektor av England i broderns testamente, men han blev varnad av Lord Hastings att Woodvilles tänkte ta ifrån honom hans ställning och stärka sin makt på hans bekostnad. När pojkungen var på väg till London för att krönas, anslöt Richard och Henry Stafford vid Northampton. De lät arrestera kungens förmyndare Anthony Woodville och andra rådgivare och tog dem till Pontefract Castle. Richard tog sedan Edvard till Towern, som då var ett kungligt palats. Richard tog sig titeln lordprotektor och regeringschef. Den 22 juni 1483 lästes en kungörelse från Richard upp utanför St Pauls Cathedral, den tillkännagav att han tillträtt tronen. Det anses att Lord Hastings och ett antal andra personer som konspirerade mot Kung Richard arresterades och avrättades. Richard kröntes i Westminster Abbey och blev den siste plantagenetkungen.

Richard var, i alla fall utåt sett, en vänlig människa och en god administratör. Dock hade han hänsynslöst utrotat Woodvilles och deras anhängare, dessutom så var han änkeman och saknade arvinge, så han var sårbar för politiska motståndare. Hans mest lojale, Henrik Stafford, hertig av Buckingham, vände sig mot honom, och avrättades.

Kung Richard III:s kranium

Richards fiender enades mot honom och det sägs att Richard besökte en sierska i Leicester innan han begav sig till Bosworth Field den 22 augusti 1485. Sierskan lär ha sagt: *där din sporre slår ner i marken på väg till striden, där ska ditt huvud spräckas på återvägen.* Richard mötte de lancastriska trupperna ledda av Henry Tudor och på vägen till striden och enligt traditionella berättelser slog Richards sporre mot en sten på Bow Bridge, och när han bars på en hästrygg på tillbakavägen slog hans huvud mot samma sten, och spräcktes! Det sägs att Richards kropp släpades naken genom gatorna innan den begravdes i Greyfriars Church i Leicester. Enligt en annan berättelse kastades hans kropp i River Soar, men den kroppen visad sig vara en anglosaxisk soldat som dött 500 år före Richard, detta bestämdes både genom koldatering och genom kroppens storlek. Kung Richard smutskastades av sina efterträdare, av regimens historieskrivning och särskilt av William Shakespeare. Det har dock senare bevisats att han var oskyldig till de flesta av de brott han anklagats för, med undantaget om han var skyldig till sina brosons död.

När utgrävningarna startade på parkeringsplatsen där Greyfriars Church ursprungligen stod, var det med förvissning om att man skulle hitta kvarlevor av människor. Det fanns även en förhoppning om att man skulle hitta Kung Richard III:s kvarlevor, men det var i ursprungsskedet just bara en förhoppning. När man hittade skelettet hade man redan skaffat DNA från en ättling till Richard (Michael Ibsen ättling i rakt nedstigande led till Richards syster Anne of York) att jämföra med. *DNA, koldatering och andra tester visade att det stod bortom rimligt tvivel att man funnit Kung Richard III:s ärrade kropp på en parkeringsplats i Leicester.*